

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/677/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Bfv.III.14/2025/13. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján jogi képviselője (dr. Szikinger István ügyvéd, Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda) útján alkotmányjogi panaszt nyújtott be. Indítványában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Bfv.III.14/2025/13. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.84/2024/63. számú ítéletére és a Fővárosi Törvényszék 90.B.346/2021/89. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a vizsgált bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] A Fővárosi Törvényszék 90.B.346/2021/89. számú ítéletével az indítványozót mint az alapul fekvő büntetőügy I. rendű terheltjét bűnösnek mondta ki 4 rendbeli emberkereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 192. § (2) bekezdés, három esetben (3) bekezdés *b*), *c*) és *i*) pont, egy esetben (3) bekezdés *c*) és *i*) pont], szexuális erőszak büntetében [Btk. 197. § (1) bekezdés *a*) pont] és 2 rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – testi sértés büntetének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés és (3) bekezdés]. Ezért őt – halmazati büntetésül – 11 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 3 000 forint, összesen 900 000 forint pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az I. rendű terhelttel szemben egy személygépkocsira, a tőle lefoglalt 966 500 forint készpénzre, továbbá 43 751 780 forintra vagyoneklobzást rendelt el. Ellenben

megszüntette az indítványozóval szemben a rongálás vétsége [Btk. 371. § (1) bekezdés a) pont] és az információs rendszer vagy adat megsértésének vétsége [Btk. 423. § (1) bekezdés] miatt indult büntetőeljárást. Az előzetes fogvatartásban és a bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, a magánfelek polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

- [4] Védelmi fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.84/2024/63. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az indítványozó tekintetében akként változtatta meg, hogy a kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 9 évre enyhítette. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az indítványozó tekintetében helybenhagyta.
- [5] 3. Az indítványozó a fenti előzményeket követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Bfv.III.14/2025/13. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.84/2024/63. számú ítéletére és a Fővárosi Törvényszék 90.B.346/2021/89. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal. Álláspontja szerint a támadott határozatok az Alaptörvény a XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdéseit sértik.
- [6] Az indítványozó szerint a Fővárosi Törvényszék ítélete a Be.-nek a sérülni vélt alaptörvényi rendelkezés végrehajtására szolgáló garanciális szabályait sérti, a jogorvoslati eljárásban pedig az eljáró bíróságok nem korrigálták az Alaptörvénybe ütköző megállapításokat. A 6/2013. (III. 1.) AB határozatot idézve arra hivatkozik, hogy az eljáró bíróságoknak a tisztességes bírósági eljárás követelményeit, kiemelten az indokolási kötelezettséget is, érvényesíteniük kell, ami véleménye szerint az eljárási törvényeknek való megfelelést jelenti. Érvelése szerint a Be. rendelkezéseiből is következően a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére, és szerinte ezt a bíróságok számos ponton megsértették. Ennek megfelelően vitatja a terhére rótt bűncselekmények elkövetését, szerinte ha a törvényi tényállás nem valósul meg maradéktalanul, akkor azt a bűncselekményt nem lehet a terhelt terhére róni. Az indítványozó aggályosnak tartja a bíróság által figyelembe vett bizonyítékokat, így a sértetti vallomások, az igazságügyi orvosszakértő véleményét, melyre szerinte a bíróság az ítéletét alapította, valamint a tanúk vallomásait. Sérelmesnek tartja azt is, hogy a vád tanúihoz nem intézhetett kérdéseket, illetve azt is, hogy az egyik bűncselekmény (szexuális erőszak) esetén egy – szerinte egyébként nem szavahihető – sértett vallomására alapozta a bíróság az ítéletet, és a sértetti vallomás ellentmondásait a bíróság nem oldotta fel szembesítéssel. Előadja továbbá, hogy az ő következő tagadásával szemben egy szerinte érdektelennek nem tekinthető tanú vallomása („megkérdőjelezhető hitelű nyilatkozat”) áll. Összességében, véleménye szerint az eljáró bíróságok teljes mértékben figyelmen kívül hagyták a bizonyítékok értékelése során irányadó követelményeket, ami alaptörvényt sértő indokoláshoz, pontosabban annak hiányosságához vezetett. A Kúria

végzését azért tartja alaptörvény-ellenesnek, mert az általa – az alkotmányjogi panaszban is – előadott érveket nem vizsgálta, így elítéléséhez súlyos bizonyítási hiányosságok vezettek.

- [7] 4. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [8] Az Alkotmánybíróság vizsgálata eredményeként megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem fogadható be.
- [9] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. A Kúria végzését az indítványozó 2026. január 23-án, míg a jogi képviselője 2026. január 19-én vette át. Az alkotmányjogi panaszt a jogi képviselő az elsőfokú bíróságon elektronikusan 2026. február 6-án kelt űrlapon terjesztette elő, határidőben.
- [10] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [11] Az indítványozó az alapul fekvő büntetőeljárás I. rendű terheltje volt, így érintettsége fennáll. A támadott határozat az ügy érdemében hozott döntésnek minősül, mely így alkotmányjogi panasszal támadható. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, valamint a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [12] 4.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az 52. § (1b) bekezdése pedig meghatározza, mikor tekinthető a kérelem határozottnak. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a határozott kérelem törvényi követelményeinek formálisan eleget tesz.

- [13] Az indítványozó ugyanakkor az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdését is megjelölte, e rendelkezés vonatkozásában azonban – az alaptörvény-ellenesség állításán kívül – önálló indokolást nem adott elő arra vonatkozóan, hogy a támadott bírói döntések miért és mennyiben sértik az Alaptörvény megjelölt rendelkezését. Erre tekintettel az alkotmányjogi panasz e rendelkezéssel összefüggésben nem volt érdemben vizsgálható [Abtv. 52. § (1b) bekezdése e) pont].
- [14] 4.4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {lásd például: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését érintő kifogásait az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság a következőképpen értékelte.
- [15] A tisztességes bírói eljáráshoz való jog sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg. Az Abtv. 29. §-ában írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítvány kapcsán elméletileg vizsgálható alaptörvényi rendelkezés – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése – tartalmát érintően {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vetett fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná. A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá.
- [16] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogi panasz alapján „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}. Az Alkotmánybíróság nem vonhatja el azonban az ítélező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, a megalapozott döntés meghozatalához szükséges és elégséges bizonyítékok meghatározására és azok értékelésére; csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak a megtartását vizsgálhatja felül. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja,

hogyan a bírői döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírői mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}.

- [17] Az indítványozó a fentebb részletesen kifejtettek szerint lényegét tekintve azért tartotta a tisztességes eljáráshoz való jogát sértőnek a támadott határozatokat, mert véleménye szerint az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a bizonyítékok értékelése során irányadó követelményeket, ami alaptörvényt sértő indokoláshoz, pontosabban annak hiányosságához vezetett.
- [18] Az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állítólagos sérelmére vonatkozóan előadott érvei kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy azok kizárólag azon alapulnak, hogy az indítványozó a részletesen megindokolt és az indítványban kifogásolt bírői döntésekben írt szakjogi okfejtésekkel nem ért egyet; állított alapjogi sérelmét pedig ezen álláspontjára alapítja. Önmagában viszont az, hogy az indítványozó a kifogásolt döntésekkel nem ért egyet, nem teszi az eljárást tisztességtelenné. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {lásd hasonlóan például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [19] Az Alkotmánybíróság a konkrét ügyet vizsgálva megállapította, hogy az indítvány olyan, a rendelkezésre álló bizonyítékok mikénti értékelésével és más bizonyítási kérdésekkel kapcsolatos szakjogi, törvényességi kérdések felülbírálatára irányul, ami nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. Jelen ügyben megállapítható volt továbbá, hogy az eljáró bíróságok a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálatuk tárgyává tették, és követhetően számot adtak döntésük indokairól. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság kiemeli azt is: a Kúria kifejezetten kitért arra végzése indokolásában, hogy az indítványozó felülvizsgálati indítványában – alkotmányjogi panaszához hasonlóan – a bizonyítékok mikénti értékelésén keresztül a jogerős ítéleti tényállást támadta, a tanúvallomások nem megfelelő értékelését, illetőleg a szakértői vélemény megállapításait kifogásolta. A Be. 659. § (1) bekezdése azonban nem ad lehetőséget arra, hogy a jogerős ítéletben megállapított tényállást a Kúria felülírja, és erre az Alkotmánybíróságnak sincsen törvényes lehetősége. Az Alkotmánybíróság mindazonáltal rámutat: a Fővárosi Ítéltábla az indítványozó bizonyítékokkal kapcsolatos aggályaira részletesen kitért ítélete indokolásában, és kimondta, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást

lefolytatta, a megállapított tényállás nem szenved a Be.-ben meghatározott megalapozatlansági hibában. Mindebből következően a támadott bírósági döntésekkel kapcsolatban nem vetődött fel az alaptörvény-ellenesség kétélye.

- [20] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában, valamint az 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt követelményeknek, ezért nem fogadható be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel az alkotmányjogi panaszt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 9.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró